

Full diocesà

24 de maig del 2015

p4 – Desafiaments culturals a l'evangelització

p8 – L'Esperit Sant, imaginació de Déu

Mare de Déu del Patrocini

La imatge de la Mare de Déu del Patrocini es venera a l'església parroquial de Cardona i és atribuïda al taller de Rieux. Segons la tradició popular, fou venerada a la ciutat de Marsella fins que l'any 1423 Joan Ramon Folc II, comte de Cardona, prengué la imatge com a botí. En arribar a Cardona es va venerar en diferents capelles de l'església, fins que va passar a presidir l'altar major. Cada segon diumenge de setembre, la vila ducal celebra la seva festa amb el tradicional Ball de Bastons, una dansa genuïna i gairebé única que es balla davant la imatge de la Mare de Déu.

La imatge va ser trossejada l'any 1936 i abandonada al terraplè del castell. Gràcies als cardonins que en recolliren els fragments, va ser restaurada i salvaguardada a la Cova de Manresa, convertida aleshores en Museu. L'any 1940 va retornar al poble.

Diumenge vinent, dia 31 de maig, es commemorarà el 75è aniversari d'aquest fet. De forma extraordinària, a les sis de la tarda tindrà lloc la processó solemne amb la imatge original de la Mare de Déu, acompanyada per la imatgeria tradicional de Cardona i els nens del Ball de Bastons, seguida d'una missa solemne.

Amb motiu d'aquest aniversari la imatge es troba al CRBMC, on s'està portant a terme la seva restauració, especialment en els punts més sensibles, com la mà, que s'havia trencat i reenganxat fa una vintena d'anys.

«Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra»

Pentecosta / Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

(2,1-11)

Salm responsorial

Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.

(Salm 103)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per

formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

(12,3b-7,12-13)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

(20,19-23)

«Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant»

L'Esperit que actua en l'Església i en el món

Joan Mir i Tubau, prev.

Amb la solemnitat de la Pentecosta s'acaba el temps de Pasqua, els cinquanta dies que han transcorregut des del diumenge de Resurrecció fins avui, diumenge de Pentecosta. La Pentecosta és la cloenda de la Pasqua. L'Esperit Sant que va davallar sobre els deixebles el vespre del diumenge de Resurrecció, davalla també el matí de la festa jueva de la Pentecosta sobre els deixebles reunits a Jerusalem. L'Esperit Sant, doncs, és el fil de trama que uneix Pasqua i Pentecosta. L'Esperit Sant omple el cor dels deixebles i els empeny a proclamar, davant de tots els pobles representats per tots els qui aquell dia són a Jerusalem, les grans deses de Déu (lectura primera).

L'Esperit Sant fa néixer l'Església, la comunitat de seguidors de Jesucrist, que des de l'inici tindrà uns trets distintius, que ens són recordats en els Actes dels Apòstols: la pregària, la fracció del pa, l'ensenyament dels apòstols i la comunitat de béns, trets que són —i haurien de ser— norma i fonament de l'Església de tots els temps. L'Esperit Sant acompanya els passos de l'Església, actua en ella i també en el món. La litúrgia del dia d'avui ho proclama en l'oració col·lecta, en l'oració sobre les ofrenes i en el prefaci.

Celebrar la Pentecosta és acollir l'Esperit Sant, el Defensor, que vol dir fer present en nosaltres i en el món els seus fruits: «l'amor, el goig, la pau, la paciència, la bondat, la fidelitat, la mansuetud, la sobrietat» (lectura segona), donar testimoni de Jesucrist i deixar-nos guiar per ell «cap al coneixement de la veritat sencera» (evangeli).

La imatge

Compartiment central del retaule del Sant Esperit de la basílica de Santa Maria de la Seu de Manresa. Pere Serra. 1393-94.

La mort i la resurrecció de Jesús donen com a fruit la comunicació de l'Esperit Sant, que és Senyor i infon vida a cadascú, a cada comunitat creient i a cada moment de la història. L'Esperit Sant crea en nosaltres la fe en Jesús i ens fa sentir fills de Déu, manté la nostra fidelitat, és creador de comunitat i respectuós de la diversitat.

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

25 dilluns

—Sant Gregori VII, papa (1020-1085)
Siràcida 17,20-28 / Salm 31 / Marc 10,17-27

26 dimarts

—Sant Felip Neri, prevere, (1515-1595)
Siràcida 35,1-15 / Salm 49 / Marc 10,28-31

27 dimecres

—Sant Agustí de Canterbury, bisbe (*605)
—Sant Juli, màrtir (*311)
Siràcida 36,1-2.5-6.13-19 / Salm 78 / Marc 10,32-45

28 dijous

—**Jesucrist, Gran Sacerdot**
—Sant Lanfranc, bisbe (*1089)
Isaïes 52,13-53,12 / Salm 39 / Lluc 22,14-20

29 divendres

—Sant Just, bisbe (s.VI)
Siràcida 44,1.9-13 / Salm 149 / Marc 11,11-26

30 dissabte

—Sant Ferran III el Sant (1199-1252)
—Santa Joana d'Arc, verge (1412-1431)
—Beat Pere Tarrés, metge i prevere (1905-1950)
Siràcida 51,17-27 / Salm 18 / Marc 11,27-33

31 diumenge de la Santíssima Trinitat / Cicle B

—La Visitació de la Mare de Déu
—Santa Amèlia, verge
Deuteronomi 4,32-34.39-40 / Salm 32 / Romans 8,14-17 / Mateu 28,16-20

Els desafiaments culturals a la nova evangelització

Pla Diocesà de Pastoral «L'alegria d'evangelitzar» (III)

El Sant Pare en la seva exhortació apostòlica *La joia de l'Evangelí* ens recorda el context en el qual ens toca de viure i actuar a l'hora de posar en marxa la renovació missionera de l'Església. Avui fixem-nos en els desafiaments culturals a l'hora d'evangelitzar el nostre món:

- Atacs a la llibertat religiosa o noves situacions de persecució contra els cristians.
- Indiferència relativista.
- En la cultura dominant, el primer lloc és ocupat per les coses exteriors, immediates, visibles, ràpides, superficials, provisòries.
- Proliferació de nous moviments religiosos, alguns tendents al fonamentalisme i altres que semblen proposar una espiritualitat sense Déu.

—El procés de secularització tendeix a reduir la fe i l'Església a l'àmbit privat i íntim.

—Afebliment del sentit del pecat personal i social.

—Relativisme moral, unit a la creença en els drets absoluts dels individus.

—Una societat de la informació que ens satura de dades, totes en el mateix nivell, i acaba duent-nos a una tremenda superficialitat a l'hora de plantejar les qüestions morals.

—Fragilitat dels vincles familiars. El matrimoni tendeix a ser vist com una mera forma de gratificació afectiva que pot constituir-se de qualsevol manera i modificar-se d'acord amb la sensibilitat de cadascú.

—Individualisme postmodern, estil de vida que debilita els vincles personals.

Necrològica

Mn. Antoni Mauri i Parareda

Nasqué a Collsuspina el dia 5 d'agost de 1932 i va rebre l'orde del presbiterat el 20 de desembre de 1958. Fou vicari a la parròquia de Sant Jaume de Calaf i director espiritual del Col·legi La Salle de Calaf. Per l'octubre de 1961 es traslladà com a missioner a l'Argentina, d'on retornà en 1973. Fou nomenat regent de la parròquia de Sant Pere de Roda de Ter. Va ser director espiritual de l'Institut de Vic. L'any 1985 va ser nomenat rector de Santa Coloma de Centelles, Sant Martí de Centelles i Sant Pere de Bertí i va exercir com a arxiprest de Guillerics-Congost. L'any 2007 fou nomenat rector de Santa Maria d'Olost i Sant Pere de Perafita. Des de la seva jubilació residia a Olost. Morí a Vic el dia 12 de març a l'edat de vuitanta-quatre anys. Gran afeccionat als fòssils, en l'homilia episcopal de les seves exèquies es digué: «En ell sempre hi havia la paraula oportuna i el somriure acollidor.»

Visita a un venerable monestir, arca del romànic pirinenc

Crònica de la visita pastoral a l'arxiprestat del Ripollès (IV) - Joan Casas, prev.

Santa Eulàlia de Vilallonga

La visita vingué a propòsit per a l'aplec anual que s'hi fa cada any en aquest diumenge. És una de les onze parròquies de la vall de les Llosses. En aquesta ocasió s'hi reuneix molta gent que hi té arrels. «Vénen de Ripoll, de Vic, de Sabadell...», deia el rector, Mn. Melitó, que ens hi va pujar amb el seu jeep. Quin lloc més bonic!

Sant Joan de les Abadesses

Just quatre dies abans de Nadal, el senyor bisbe hi féu la visita pastoral. El senyor rector, Mn. David Compte, el rebia

a l'entrada del venerable monestir, arca del romànic pirinenc. A poc a poc s'anava omplint i els jovenets es posaven amb ordre a la sagristia. Tots, amb una candela, feien goig davant del sant Misteri. Eren una bona trentena.

A més de mossèn David concelebrava el seu vicari ruandès, Mn. Teòfil Nkundimana. La coral animà la celebració. Al final els nens de la catequesi es trobaven davant l'altar a fer beneir una imatge de record. Els pares es van reunir al bar de l'Abadia amb el bisbe i el rector. Amb la coca-cola a la taula se sentien família preguntant i escoltant sobre l'educació.

Viatge per a conèixer el Sant Sudari de Torí

Els Amics del Santuari de Joncadella han organitzat un viatge extraordinari per a visitar el Sant Sudari de Torí. Se sortirà el 16 de juny i té una durada de cinc dies, amb el següent programa.

Dia 16, sortida de Manresa fins a Grenoble, capital dels Alps Francesos. Dia 17, visita a Torí: visita panoràmica de la ciutat. Dia 18, visita al Sant Sudari a la catedral. La Sacra Síndone o Sant Sudari és una tela de lli que mostra la imatge d'un home que presenta marques i traumes físics propis d'una crucifixió. Després, visita al Museu Egipci i al Museu del Cotxe. Dia 19, agafarem un vaixell que ens portarà fins a Portofino. Visita d'aquest magnífic poble encantador i elegant. Allotjament a Niça, capital de la Costa Blava. Dia 20: Retorn.

Preu per persona: 895 euros. Més informació al telèfon: 93 874 61 52.

Aclariment

Respecte a la nota apareguda el passat 10 de maig sobre l'evolució de la causa dels màrtirs del bisbat de Vic, ens vam descuidar el peu de foto, aclaratori de la notícia. Es tractava del lliurament dels originals de valuoses cartes del seminarista Josep Moncusí i Castells per part de la seva neboda Nati Moncusí el dia 13 de novembre proppassat a les oficines del bisbat.

Miracles d'una Pasqua que s'acaba

Augmenten els baptismes d'adults en moltes parts del món

El creixement del nombre d'adults que s'incorporen a l'Església catòlica mitjançant el bateig a França és lent però constant i marca una tendència. Si en el 2005 eren uns 2.400, els adults batejats en la Vetlla Pasqual o el Diumenge de Pasqua del 2015 han estat gairebé 3.800, un 50% de creixement en una dècada.

En els últims anys, en acostar-se la Pasqua la Conferència Episcopal dels Estats Units sol presentar les xifres d'adults que entraran en l'Església en la Vetlla Pasqual i en les setmanes de Pasqua. Un repàs dels últims vuit anys mostra que l'Església catòlica ha incorporat en aquest temps un milió d'adults, dels quals una mica més de 6 de cada 10 havien estat abans batejats en altres comunitats cristianes, i la resta estaven sense batejar.

Per exemple, diòcesi de Galveston-Houston, que ha rebut aquesta Pasqua 2.300 catecúmens (per batejar) i candidats (cristians acollits en la plena comunió catòlica). La segueixen Atlanta (1.913 nous catòlics), Los Angeles (1.666) i Nova York (1.350).

Un exemple és l'estudiant d'enginyeria Jian Wang. Nascut a la Xina, abandonat per la seva mare, mort el seu pare essent ell adolescent, la seva vida no ha estat fàcil. Fa uns quants mesos va veure per internet un vídeo amb l'oració de l'avemaria. Va voler saber-ne més, va contactar amb el centre catòlic de la seva universitat que va buscar per Google, i va començar a conèixer la fe catòlica. Aquesta Pasqua s'ha batejat amb altres 113 catecúmens a la diòcesi de Metuchen, Nova Jersey.

«Si el Papa continua parlant així, pregaré de nou i tornaré a l'Església», ha afirmat el president de Cuba, Raúl Castro, conclouent que «no ho dic en broma». És una de les frases de la Pasqua que deixem, la del mandatari comunista en la seva recent visita al Sant Pare.

Missatge de Pasqua de David Cameron

Unes valentes paraules

Fragments del missatge del primer ministre britànic: «La Pasqua és l'ocasió per als cristians de celebrar el triomf definitiu de l'amor sobre la mort, en ocasió de la resurrecció de Jesús (...). L'Església no és una col·lecció d'edificis antics de gran bellesa; és una força viva i activa que realitza obres admirables de llarg a llarg del nostre país: quan la gent manca de llar, allí hi ha l'Església proporcionant aliments calents i recer; quan la gent és aixafada per l'addicció o està desnonada, quan la gent sofreix o està desolada, aquí hi ha l'Església. Personalment he experimentat en els moments més difícils de la meua vida el gran consol que representa la misericòrdia de l'Església.

Som una nació que abraça, rep i accepta totes les religions i també la falta de fe, però tanmateix som un país cristià. I per això tenim el deure aixecar les nostres veus contra la persecució dels cristians al món. És realment dramàtic el fet que en el 2015 encara hi hagi cristians amenaçats, torturats i fins i tot assassinats per causa de la seva fe.»

L'article

Sigueu bons, si podeu

Pere Oliva, prev.

Cinc-cents anys és un tram considerable d'història. Una majoria d'edat ben significativa i uns fruits que fan goig de contemplar. Oratoris arreu seguint la petjada del sant. Des de sempre, la figura senzillament emblemàtica de sant Felip Neri ocupa un lloc preferent. Aquest sant que prefereix el paradís, expressió que se li atribueix davant la voluntat del papa Gregori XIII (1575) d'oferir-li el cardenalat, va ser canonitzat l'any 1622 i la seva vida va ser un exemple per la seva confiança en la providència, per la simplicitat de la seva existència i per la seva lloança fervent a Déu. La seva expressió «si-gueu bons, si podeu» ens apropa a la seva humanitat, però sempre amb una profunda mirada transcendent.

Amb una vida de lliurament a l'Església i als senzills, va dedicar-se a l'oratori, la finalitat del qual és l'educació dels joves i la salvació de les ànimes. Sant Felip (1515-1595) va néixer a Florència però la seva vida va transcórrer a Roma. Amic de sant Carles Borromeu i de sant Ignasi de Loiola, va treballar incansablement pels infants i joves, que, a través del cant, els guiava pels camins de la pietat i l'estimació de la litúrgia. Eren temps de concili, i mentre el Concili de Trento avançava, Felip Neri n'esdevenia un prevere model a la ciutat de Roma.

500 anys del naixement de sant Felip Neri

La congregació té com a característica la llibertat dels preveres, volia que només la caritat els vinculés a la comunitat. Cada comunitat es governa també amb independència de les altres. Sant Felip va voler imitar la comunitat dels primers apòstols valorant com a vincle principal «la llibertat que neix de l'amor». Cada oratori és una «societat clerical de vida apostòlica», on els seglars i els laics viuen en comunitat, sense més vincles. Cada comunitat segueix el model establert pel fundador.

Caritat, cant i lectura espiritual són els ingredients que aquest senzill i alhora gran sant combinava en el plat que servia en bé de tota l'Església. Entusiasme, confiança en Déu, visió esperançada de la vida i de la persona humana redimida per Crist, són signes ben patents de la seva manera de ser i de fer. Un film italià, ben recomanable, de Gigi Proietti, *Prefiero el Paraíso*, ens ajudarà a conèixer i comprendre, a través del recurs visual i creatiu del cinema, aquest sant italià i universal del qual celebrem enguany els cinquè centenari del naixement.

El llibre

Suite francesa

Dirigida per Saul Dibb

Regne Unit, 2014.

Amb Michelle Williams i Matthias Schoenaerts.

Drama romàntic.

Per a joves i adults.

Història ambientada en els anys quaranta, durant l'ocupació alemanya a França. Gira entorn d'un romanç que sorgeix entre Lucille Angellier, una camperola francesa que té el seu marit presoner de guerra, i un soldat oficial alemany.

Pel·lícula valuosa amb una mirada profunda i moral sobre l'ésser humà en condicions difícils. La cinta comença dient: «Si vols conèixer de veritat un home, fes que exploti una guerra.» El film es basa en una novel·la de l'escriptora jueva francesa d'origen ucraïnès Irène Némirovsky. L'autora mai no arribà a acabar-la: en 1942, havent acabat únicament les dues primeres parts de la sèrie, Némirovsky va ser arrestada pel seu origen jueu i fou deportada a Pithiviers i més tard a Auschwitz, on morí.

Glossa

L'Esperit Sant, la imaginació de Déu

Romà Casanova, bisbe de Vic

L'obra de la santificació dels homes s'atribueix a l'Esperit Sant. Certament que tota la obra de Déu en la creació, la redempció i la santificació és obra de la Trinitat divina, però també es legítim que ens parem en la missió de l'Esperit Sant en la seva obra d'actualització, aquí i ara, de la redempció de Crist en la nostra Església i en el món i, en concret, en el cor de cada fill de Déu.

Obra de l'Esperit Sant és la unitat de la fe en la comunió de l'Església. L'Esperit fa possible en la diversitat que la fe sigui més intensament compresa i viscuda en la unitat de l'Església. Fent una mirada agraïda a la història de l'Església i àdhuc al nostre petit entorn de vida, veiem com n'és, de variada, aquesta obra de l'Esperit. La meravella de l'exposició de la mateixa fe en temps, llocs i persones distints; la florida de vida cristiana en els diverses ordes i congregacions; la complementarietat de serveis i d'expressions en la caritat, la pregària, l'art.

En aquests moments de sortida missionera en la nostra Església ens cal demanar a l'Esperit Sant que faci sorgir enmig nostre tots els dons i carismes que necessitem per a complir l'encàrrec del Senyor de fer deixebles seus. En el moment dels grans reptes de l'Església el Senyor ha

suscitat les persones que, amb la humilitat pròpia del que és obra de l'Esperit, han estat capaces de fer néixer les obres de Déu a favor dels homes.

En aquests moments de nova evangelització necessitem invocar molt l'Esperit Sant, agent primer i principal de tota evangelització, a fi que ell susciti els dons que necessitem per a ser els missioners que Déu vol. El qui es tanca amb el que sempre s'ha fet, o el qui solament sap enyorar temps passats, no podrà mai escoltar la novetat de l'Esperit Sant. Necessitem persones que vulguin escoltar humilment en el silenci de la pregària la veu del Senyor; persones que compreguin que l'Esperit Sant fa possible la novetat de l'evangeli en la fidelitat a la Tradició que ens ve dels mateixos apòstols de Crist; persones que no tinguin cap por de perdre prerrogatives; persones que siguin capaces de meravellar-se de l'obra de Déu en els altres.

Ens cal, doncs, avivar la nostra fe en l'acció de l'Esperit. En ell hi ha la novetat de l'amor. Ell, l'aigua viva, el vent impetuós, el foc ardent, no vol fer res més que omplir el cor dels qui estan assedegats, portar els fills de Déu pels camins de la llibertat en l'anunci del Crit, encendre del zel de l'amor els qui són cridats a testimoniar la meravella de l'obra de Déu en el nostre món.

